

Talepapir for minister for by, bolig og landdistrikter ved samråd O den 28. maj 2013

Det talte ord gælder

Jeg er som altid tilfreds med at komme til samråd her i udvalget. Vi har gode og konstruktive debatter og diskussioner. Også om de mange initiativer som jeg og regeringen har fremsat.

Samrådsspørgsmålet i dag går på, at jeg skal dokumentere, hvor mange gange oppositionen har talt landdistrikterne ned i et sort hul.

Jeg vil godt slå fast, at min udtalelse under redegørelse nr. R11 primært var rettet mod Venstres landdistriktsordfører og ikke oppositionen som sådan.

Jeg vil godt understrege, at jeg faktisk mener, at ordførerne fra Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Konservative og Venstres øvrige medlemmer af landdistriktsudvalget har været konstruktive i deres udvalgsarbejde.

Min pointe under redegørelse R11 var, at når Venstres landdistriktsordfører negligerer de forbedringer, der er sket i forhold til landdistrikterne under den her regering, så mener jeg, at han er med til at fastholde et billede af landdistrikterne, som ikke er hverken præcist eller dækkende nok.

Det er korrekt, at der er mange landdistrikter, der har det vanskeligt. Dem skal vi hjælpe – og det er det, vi har gjort i regeringen med den lange række af initiativer, vi har sat i værk.

Inden jeg vender tilbage til initiativerne, vil jeg dog give et enkelt eksempel, der illustrerer, det jeg mener.

Da jeg trådte til som minister, var noget at det første jeg gjorde at fokusere på, at vi omkring vore yderområder og landdistrikterne burde have en mere nuanceret debat og en anderledes tone i debatten.

Jeg nedsatte i den forbindelse en visionsgruppe, som havde dén opgave som et af deres hovedformål. Travle og dygtige mennesker der ikke har modtaget så meget som en bøjlet femøre for deres tid og engagement. Ikke desto mindre har de utrætteligt brugt sig selv og deres sparsomme tid på denne vigtige opgave.

Jeg har været i Folketinget siden 1998, og jeg har såmænd oplevet lidt af hvert. Men jeg må faktisk sige, at jeg ikke kan mindes en folketingspolitiker, der som Venstres landdistrikts ordfører har brugt så meget tid på at forsøge at nedgøre og latterliggøre det arbejde, som en række fremtrædende personer og frivillige her har præsteret – frivillige der har stillet deres tid og deres viden til rådighed.

Lad må give et eksempel: Hr. Thomas Danielsen skriver fx i Jyllandsposten den 14. april, at "Det eneste, ministeren har foretaget sig, er at nedsætte en visionsgruppe bestående af blandt andet "Bonderøven" og Niels Hausgaard. Det er der ikke kommet noget positivt ud af."

Eller når hr. Thomas Danielsen under Forespørgsel F9 den 11. januar i år udtalte: "Jeg savner, at ministeren selv kommer på banen og fortæller os, hvad han har tænkt sig i stedet for at gemme sig bag diverse kommissioner og visionsgrupper med farlige tanker."

Farlige tanker! Det er alligevel noget af en udtalelse.

Vi taler om en Visionsgruppe bestående af en kommunaldirektør, en TV-personlighed, en musiker osv. Helt ærligt – vi taler altså om frivillige, der brænder for sagen og for deres lokalområde.

Jeg mener ikke, at det er i orden, at det er rimeligt at bruge det politiske arbejde i Folketinget til at tale ned til frivillige kræfter på den måde. Uanset om man er enig eller uenig med formålet for deres arbejde.

Personligt tager jeg hatten af for deltagerne i Visionsgruppen, og jeg vil endnu engang takke dem for deres indsats.

Jeg er faktisk samtidig helt sikker på, at de har leveret et vigtigt bidrag til at ændre tonen og synet på landdistrikterne.

Der er kommet væsentligt mindre 'rådden banan' og væsentligt flere positive ord om landdistrikterne siden Visionsgruppen fik ordet - ja de har givet deres væsentlige bidrag til en mere sober og realistisk diskussion om landdistrikterne og deres muligheder.

Det er min klare opfattelse, at hovedparten af tingets medlemmer deler min holdning om, at vi skal holde en urban tone både overfor hinanden og overfor de frivillige kræfter, der arbejder for folkestyret.

Jeg vil derfor også anerkende den opbakning, der har været fra den borgerlige opposition på en række områder. Lad mig blot i temaer nævne:

- Bedre bredbånd i form af Teleforligsaftalen fra 2011 og de øvrige bredbåndstiltag, vi har indgået aftale om.
- Flere arbejdspladser i kraft af, at sommerhuse og fritidsboliger er kommet med i BoligJobordningen.
- Bedre erhvervsmuligheder i form af bl.a. landdistriktsbestemmelse i planloven.
- Mere attraktive byområder i form af bl.a. de 400 mio. kr. til nedrivning.

Det har været den røde tråd i regeringens samlede politik på landdistriktsområdet, hvor vi helt konkret – initiativ for initiativ - har fokuseret på initiativer, der øger udbuddet af arbejdspladser i landdistrikterne, og som giver bedre bosætningsforhold.

Jeg mener, at vi som politikere skal vende alle sten for at finde løsninger på konkrete samfundsproblemer. Men jeg mener også, at vi skal være meget varsomme med at foregive, at vi totalt kan ændre helt grundlæggende samfundsmæssige forandringer som fx urbaniseringen er.

Jeg antager f.eks., at mange er enig i, at de unge også flyttede ind til byerne for at studere og arbejde under VK-regeringen, og at det ikke er realistisk, at det er en udvikling, der kan stoppes.

Vi skal selvfølgelig arbejde for, at de unge mennesker flytter tilbage igen efter endt uddannelse, og det er netop derfor, at vi fokuserer på vækst, på ordentlig bredbånd, på kollektiv trafik, på midler til istandsættelse, på ordentlig lægedækning osv.

Jeg vil godt kreditere den ihærdighed, som hr. Flemming Damgaard Larsen viser ift. øerne i Danmark. Det er vigtige indspark.

Ligeledes vil jeg anerkende fru Anni Mathiesens deltagelse i rejseholdets temadag for landsbyernes frivillige, og den meget konstruktive debat hr. Erling Bonnesens og jeg havde i Rudkøbing for et par måneder siden om landdistrikternes udfordringer.

Den debat var i øvrigt et rigtigt godt eksempel på en konstruktiv debat. Hr. Erling Bonnesen og jeg var ikke enige i det hele – det tror jeg godt, man kan sige – men det var en rigtig god debat, og en række af tilhørerne sagde direkte efter debatten, at de var meget glade for, at debatten ikke endte i mudderkastning.

Debatten og initiativerne betyder også noget i kommunerne.

Jeg var for noget tid siden på besøg hos Skives venstreborgmester, hr. Flemming Eskildsen. Det er en kommune, hvor der er en rigtig god stemning i forhold til landdistrikterne og et godt og målrettet arbejde for at understøtte en positiv udvikling.

Det samme oplevede jeg hos fru Kirsten Terkilsen i Hedensted kommune, som er en kommune med mange landdistriktsområder. De havde ved besøget masser af gode projekter, som de gerne ville vise frem.

På samme måde kunne jeg nævne Tønder og udviklingen af Rømø havn og Ærø og deres fine bosætningskampagne.

Og jeg kunne fremhæve formanden for Landsbyerne i Danmark - hr. Carsten Abild - som også er regionsrådsmedlem for partiet Venstre. Hr. Carsten Abild er en mand, der hver eneste dag kæmper for landsbyernes vilkår. Han kender til udfordringerne, og han ved, hvad der virker. Jeg er meget glad for, at han fx mener, at landdistriktsbestemmelsen er det største fremskridt for landdistrikterne i 40 år.

Sagen er den, at Venstres ordfører hr. Thomas Danielsen alene har valgt kritikens vej. Jeg har ikke set et eneste indlæg, hvor hr. Thomas Danielsen anerkender de initiativer, der er sat i gang. Ikke engang de initiativer hvor Venstre selv har lagt stemmer til.

Jeg vil godt opfordre til, at vi for landdistrikternes skyld lever op til principperne om det samarbejdende folkestyre.

Jeg kan ikke se igennem fingre med, at Venstres ordfører mener, at der ikke er nogen i regeringen der kan tænke en tanke selv og har kaldt mig for den 'store stygge ulv' og andre forunderlige metaforer i diverse indlæg.

Men lad mig opfordre til følgende:

- Lad os holde en urban tone i udvalget.
- Lad os anerkende de resultater vi i fællesskab har skabt.
- Lad os sammen tale landdistrikterne op med øje for de udfordringer der helt sikkert er mange steder.

Tak for ordet.